

Teraont, skālēndē-se în sēsē de kēnd se iviserē Diganii ne teatrē lēnteī, abia avē timuș sē'mī skēstere pantalonii mī pēlēriea de pērinē de ne josē mī a'mī netezi pērl, apoī înaintēnd sure Fratele Andrei, zise:

— Kassa kē am kēzēt a fost kē mē stringea o ȧobodikē, alt-fel m'ai fi vēzēt fēkēnd minēni; sīnt în stare sē mē bat eș singērē kē togī avestia!..

— Unde mergeai kē fata ȧe o lēasemī? întrebē Fratele Andrei.

Rēsniēnse Teraont flegmatikē:

— Sē o întork la adevērata kredingē, izbite frate!

— Apoī ne șrmē? adȧogē Andrei.

— Pe șrmē mē însēram ka șn omē de karakterē. — Ia'mī snēne nēmaī, kē emti legistē, legea o esklēde de la partea ei pēringiaskē, daka va treȧe la kredinga noastră?...

— Nivī de kēm, rēsniēnse Fratele Andrei...

IV.

Rēsbunarea femeii furiōse.

Partikēlarēl nē era șnēl dintre avei oamenī kare sē se vadē rarē în kapitalē saș în proviniile Moldovei. — Skoala fanariotē, protekȧiea konsēlarē, atȧtea urivilegiī de kare se bēkēra șēb reglamenteș fē-

kșrș dintr'însșl o konie dșpș o aristokratie șel pș-
giu kare se gșsește la Sșnt-P. — Afarș de
foloasele șe i le prokșra posișigșnea sa de magnatș,
okșpșnd kș drentș de predilekșișne foukșișnș înalte
etc., apoi șș pș șitșm a arșta kș avea pșonrietșgi
destșle, dominirș întinșe șure mșngș mi în pșrgile
desșre Prștș.

Șure a satisfaye kșriositatea șelor șe voesk a
mți de șnde kșm mi șe felș îi veni în ștșpșnire a-
șeste pșonrietșgi e destșl șș deskriem kș șe mizlokș
mșlgi la noi, avșnd o mikș momioarș între vezini
rșzăș, saș momtenș, 'm'o întșdirș kș șele alțșrame;
mi în kșrgere de kșgi-va anș, nșmaș de la Regșla-
mentș sokotind, șforile de momiș, saș momioarele,
devenirș pșonrietșgi de miș de fșlș de pșmîniș în
pșrgile mșntenoase, saș ne lingș albiile rșșrilor.

De esemplș, șș ne înkîșsiu ne șoseașoș șe treș
șe ne lingș Tekșvi, la o oare kare distanșș, șșre-
mte șineva edificșe mari, alee de pomș mi șemșntșșrș
frșmoase.

A kșî este momiea asta? va întreba kșlștorșl
ne vre șn șereanș șe gșsește în drșmș kș boiș în-
jșgaș la karș, saș ne jidovșl orșndarș, kșrșiș-
marș, șe ese în poartș, saș șș dinainteș șmei kșr-
șizmei, ka șș vadș șine treșe..

— Este momiea logofștșlșl kștare...

Logofștșl așela fșsese nșea bine kșnoskșiș de
toșî Moldoveniș mi trekșse de șn mare mi înșemnat
patriotș. —

Nșmele satșlș e oare kșm analogikș kș nșme-
le șe 'l pșrta sklaviș din Moldo-Romșnia. — Pș-
mșntșl d'ași, saș așeastș periferie de lokș, era mai

'nainte prekam se afla toatǎ Țeara Românească mi Moldova, mowie rǎzǎmiască, saǎ a lokșitorilor d'akolo momteni.

Rǎnosatǎl marele logofǎțǎ, proprietarǎ alǎtǎramǎș kǎ nǎmigiǎ rǎzami, mǎritǎ ne șna din fișele sale dǎne șu domnǎș al kǎrșia nǎme e nekǎnoskǎt în kalendarǎl Șȃngilor, mi nǎș prea seamǎnǎ kǎ ar fi fost botezat în anele ȃerilor noastre; dar ȃra șu omǎș prekam arǎtarǎmǎș, kǎ înfǎșenȃ mare, mi oare kǎnd ar fi fost avȃt kiar fișele ȃerei în mǎnile lǎi. — Aȃe-la îi dete momie de zestre lokǎl ȃe 'l stȃpȃnea între rǎzami. De aȃi, ȃe se mai fǎkǎș mi ȃe se mai drese, vȃș pȃșeȃi imagina fȃrȃ mǎltǎș bȃtaie de kanǎș kare fǎș resșitatǎl lǎkrșilor kǎș biegiǎ rǎzami... Destǎl kǎș satǎl lor fǎș rșinatǎș mi li se dete șu alǎș lokǎș șnde își fǎkȃrȃș kase, devenind pȃșami, adikȃș kȃș se zice în parte dinkoa de Milkovǎș, klǎkami... Lokǎl ne kare se afla mai 'nainte satǎl akȃș este tranșfǎkȃt în grȃdina proprietarǎlș, iar biserika satǎlș, rșinatȃș, mi k'o înfȃșimare tristȃș, prekam ar vedea ȃineva șu tabloș de devastagișni mi de miseriǎ omenȃștǎ, se aflȃș abandonatȃș mi esȃșȃș vederei fie kǎrșia vizitatorǎș, rekemȃnd șșvenire amȃrȃte biegiilor lokșitorǎ; mi ori kȃt de kȃltiyatȃș ar fi aȃea grȃdinȃș, saǎ ori kȃte plȃșeri ar înȃșmȃina într'ınșa ȃel kare o viziteazȃș, se pȃșȃȃe într'o lovire mortalȃș la ȃutȃia kȃștȃșȃș de okiș, zȃrind rșina șȃntȃlș lokamș. — Boerǎl a klȃdit alȃșȃrea palate, kase, florȃrii mi tot felș de lȃkrșri, a keltȃșit mai mȃlte miș de galbenǎ kȃș șȃș edișȃȃe o poartȃș de stilș gotikș kȃș șu tȃrnș d'asșȃra, șȃș a fi zȃritȃș de denarte; iar kȃt pȃșȃș aȃeasȃș biserikȃș nǎș i pȃșȃș niȃi de kȃș, nǎș i fȃșe rșȃșine mi

nr' mestr' konsyina, f'k'nd dintr'insa sn ce de l'ks', sn obiek't' de k'riositate; dar kare ins' va atrage pe kan'l s'z' mi al kon'ilor s'z' blasfeme mi anateme... K'z' nentr' lok'itori asemenea n'gin fi pas'; ei s'nt ast'-zi, sokotind starea aktsale a legilor mi nen'mtratele ab'ss'r'i, servi sa'z' vasali l'z'. — El le 'ordon' k'm vrea, k'z' voemte mi la ori ce va voi, mi ei kast' s' i se s'pze fr'z' m'rm'z'. — În Moldova s'a înt'mplat kiar s' se g'ziask' oameni morg'i de b'taia enistagilor proprietarg'z'i, nentr' vre o oare kare neesaktitate din parte-le la l'kr' boe-resk'z'i...

Partikularul însă ce ne se prea terbură de toate aceste lăcrări, zicea că legea îi da atâtea drepturi, mi că el caștă să se bătore de dinsele.. Ceea ce însă era curios că ne lingă atâtea venituri care îi venise znele din klironomi, de la oare care rudenii, altele adunate de ici mi de kolea, îi plăcea să se întitoleze că niște titlari ce ne se află în vecea dătină a ierarxiei derei noastre: se zicea că cămpărase o baronie streină... Pe de o parte cănitoră ne cătă era mi risinitoră, ne de alta neîngrijitoră mi înkinată vigișrilor, lăsa prin slăbiciunea mi neplășarea lăi ka togi săl jefășkat; iar lokșitorii de ne momii să devie viktime ne cănile lingșmitorilor mi a slășgilor lăi... Keltelile sale neplășrate îl fătă să fie măt datoră, mi mai ales ne la jidovii cămătari. — Ka să vă facydă o idee de galantomiea sa în znele kasșri, săș în ce kină 'mi-a risinit el starea, e destă a șușne că 500 galbeni îi era întră nimikă d'a arănkă znei kokete nentă șn șrășă amorosă... Arătând-se căte odată omă galantomă mi alte ori, mai

kș seamă de kșnd îi kam skșzșse mșntșstirea, void
a trece de progresistș, mi kș posedea idei nobile mi
șmane, n'avșseșe nișî odatș konvikșișne de ȳee ȳe
fșȳea, saș o voidșș a lși statornikș ... Desele imșrș-
mșșrî de la jidovî mi de la alșî partikșlari, nș nș-
mai kș îl fșkșse șș se rșine mi momiile sale șș fie
inotekate, dar îl fșkș șș se gșsiaskș mi inkșrkat în
fel de fel de proȳese. — El avea neȳe tot-d'așna
a se konsșlta kș advokanș mi a fi inkongșrat de sam-
sarî, kari se gșșeskș într'șn nșmșrș mare în kanita-
lș mi mırî tırșrile de la provinșii.

Kș toate așșșea nșșin se țrșșra el de rșina
ȳe o vedea kș okiî în fie kare zi, destșl kș trș-
ia kșm era demrins mi 'mî skimba amoresele ne fie
kare zi.

O armatș de dșlșî, saș lingșșitorî, ne lingș dî-
șșl, nime lakeî de kasș, femeî bșrșine ne dî afarș,
jidovi faktori îi prokșra mizloașele d'a isbști nreș-
tindenî d'a'mî indenliini desfrîuatele sale kamrîii. —
O sșmș de fete rșmaserș nerdște fiind sedșite de aș-
rșl șșș, mi șnele femeî saș mi desnșrșnit de bșrba-
șșî lorș

Se zîȳe însș kș toate așșșea le fșkșșe în timșș
ne kșnd sta bine în șșarea sa ...

Konsoartea sa, așea doampș ne kare avșrșmșș o-
noare d'a o vedea la Poiene șșnd de vorbș kș a-
mikș Andreî, șimșșise kș bșrbatșl ei o desnșrșșente
nriș așele fante; mi ȳeva inkș mi mai mșlt, așșize
kș el kșșta șn mizlokș șș se desșartș de dîșsa ka
șș ia ne alșa; mi d'așșea șa medita o rșșbșșnare, dar
o rșșbșșnare teribilș în kontra ȳelor ȳe ar fi kșșezat

să ia parte la acele planșeri a le lăși, adică d'a kon-spira în kontra intereselor ei.

Kât desne dînsa, ka aveea țe se trîgea dintr'o familie notabilă a gherei, kreskătă, edșkată sîbt în-fîșengă modei, uș i nștem de o kamdată imnșta nis-kaî-va mari nekșviînge, de kât mai mîlt saș mai nș-șin ayelea de kare e dominat seksșl;— este adevrăt kă niči nșmai era ama de jșut ka să n'aibă matș-ritate de jșdekătă, dar avșsesse mi dînsa slăbișinea țe s'a vîzst ne la mai mîlte femeî de posigiea sa, mi kare o anșkase de la bîrbatșl ei, să joave mai în toate serile kîrgi, mi de mîlte ori se întîmplase să neardă kâte trei mi patrș sște galbeni ne noante. — Ține însă fșsesse kăluabilă de ayeasta?..

Ea într'șn rîndă vîzînd ne Andrei kă era le-gat în atita strînsă relație kă bîrbatșl ei, kreșse kă mi el era șnșl dintre dălșii țe 'l înkongișra, mi ne kare ea nș'i nștea sșferi; dar avș okasișne îndată d'a se desamăgi; kăvi Andrei nș'l servise de kât în interese drente, prekșm în kăștarea proșeselor țe le aveea kă jidoviî kămtari. — Ea dar mai în șrîmă, îl stîmă!..

Kât desne Jidovi într'șn timnă îi isbea foarte mîlt ka ne nîmte oamenî demtengî țe îi servia kă abilitate în ori țe le liusia; dar kînd vîzș kă sta-rea li se dăce kă imnșmășterile țe le mari, grîmă-dind datorii neste datorii, mi kă provente le țe le nă-tea kămtarilor avestora se rădikaseră la o cifră de o jșmățate venită anșală, atșnă kămtșnă ne dînmî kă o șră ne'mnșkată, pentră kă dînmî le deskisese o-dată nșngile ka mai tîrziă să 'i fakt a rămănea fș-ră proprietăți mi ștravî ...

văsese ş'n asemenea gradă în oaste, dar fiind k̄ în cele din şrm̄ avereă lăi se şrkase la o cifră foarte mare, ar fi nreferat mai bine ka alesl fiicei sale ş' fie ş'n koreligionarş al ş'ş.

Şi k̄ toate k̄ el făsese xlit de b̄trînî mîde ųei mai m̄lăi jidovî, k̄ a dat o asemenea kremtere fiicei sale, nentr̄ kare n̄rerea t̄s̄lor era ş' o şrkas̄, ş' o desfaimē, ş' o blasfeme mi k̄ niųi ş' se mai gîndeas̄ la dînsa desmomtenind-o, el îns̄ n̄ se n̄t̄s onri d'a n'o erta oare k̄m m'a n̄ merge în-ssmî la zioa ceremoniei ka ş' se inkredîngeze mi ş' o mai vaz̄.

Ş' l̄ssm̄ ne b̄trînşl bankerş la porųile monastirei în zioa k̄nd fiika sa se ot̄rîse a priimi botez̄l, mi ş' ne arşnk̄m n̄rivirile aşn̄ra avelor n̄rųi a Moldovei foarte interesante, k̄t mi a vedea ne femeea partikşlarşlăi la momiea sa, în oare kare distanų departe de Varatikşl, domnind mi ųşind l̄kr̄rile la kale într'şn kinş estraordinarş mi d̄şn̄ o manier̄ a sa.

Vom nota k̄ îndat̄ ųe ad̄se ne fiika bankerşlăi la skitsl. Agania, o l̄ss̄ şsb inspekųiea starigei, kare era o femeie îndest̄l de venerabil̄.

Merḡnd anoi la momie, dete ordinş, kiar în seara avel̄i zile, ka doi-sure-zeye vîntori ş' se afle armaųi, bine ekinaųi k̄ n̄lşmbş mi n̄lbere, k̄ nis-toale la brîş mi k̄ n̄şųi la şpinare; toųi îns̄ k̄ l̄rî, ş' o însouias̄ nîn̄ şsb m̄şnųi la Xangşl, k̄ are ş' mî r̄şsb̄ne în kontra kondsitei b̄rbatslăi ei.—Voia ş' l̄ prind̄ akolo mi ş' ųe m̄na ne amoreaza sa k̄ kare aşzise k̄ se retr̄sese. — Într'o sinḡr̄

noante îmi păsese în minte să eșecsteze toate acestea.

Vegî mîi kă între altele femeea partikulară lăi era denrină kă eseruiğıl armelor, tragea prea bine la semnă kă karabina mi kă nistolă; adese ori se travestise bărbăteme mi inkălika kală kă en cel mai bănă kă lăregă.

Doi-sure-zeye vînători kăları, armağı din krem-tetă mîr în tălni, în a kăroră frunte se găsente o femeie fărîoasă, răsbenătoare, de kare ei askăltă, mi în urma promisiunilor de răsulțire ce ea le făcă dăka se vor părta vitejemte, ei găsaseră kă sînt să-nmî ne viață să ne moarte.

Teribila lor doamnă ordonă kălară lăi să dea acestor oameni kăte en rakiă kă să poată sferi osteneala drămlăi, mi fiind ameğıni, înverșnagi, de băstăre, să ne simță cea mai mikă îndărare la răgăvănă mi la lakremi; ei să dărîme kiar zidă znei țețăni, să poarte fokă mi devastăie ne lokă en de dînsa le va ordona.

Plekăre împreză kă doamna loră, kă o țeată kăriia nimeni n'ar fi avăt kăragiă d'a se împrotivi.

Emiseră din kărtea cea mare boereaskă mi kăte-va detăneri de arme fă semnală plăkării.

La aceste detăneri tot sată se afla în niçoare; însă nentă kă lokăitorii eră denrină a azzi de măte ori la kărtea boeră lăi nimte asemenea sănete, ne făcăre de kă a se întreba între dînmî, bărbagi mi femeile: — oare mărta sa ce va mai fi voind să fakă?..

Noantea era înaintă, dar lăna emia tărziă. Înțnerikă askăndea de dinaintea okilor kă lătorilor kres-

tetxl dealşrilor ne şnde eraş sş se sşie, mi vşile deveniserş prea nosomorşte de şmbra konavilor sşş-fomş. Nşmaş steelele lşvind ne bolta cereaşkş da atita lşminş kşş se nştea zşri o kşrare ne d'asşnra dea-lşrilor, ne şnde kşşşregiş nostri kşştaş a se sşi în rşndş. Aşeastş kşrare skoate în drşmşş şel mare mşlt mai anroane. — Skştea mai bine de o jşmştate postie pentrş a merge la lokşl destinatş, kşnd ne drşmşş şel obişnşit era mare şnkongişrş.

Ei trekerş ne dinaintea dealşşii Bşlgştemti fortifikat la 1848, kşnd o armatş improvizatş de volintiri, se gştea sş se lşnte kş kazaciş mi arnşşii lşi Stşrşia Vodş. — O istorie mi aşeasta ka toate altele şe s'a mai netrekşş ne la noi!..

Traversşnd şn mesş şntinsş, o vale şntşnekoasş mi şrkşnd koasta şelşi dintiş dealş, nş aşzirş de kşş klonotele de la vite în kşmşnie mi lştratşl kşşinilor de la odşi, sşş de la stine.

Kaşrl, şea mai frumoaşş konstelaşie, strşşşvind falnikş ne şerş, era steaşa dşpnş kare ei se orienta kşnd treşeaş prin mizlokşl nşşşrilor de brazi şe akonere koastele mşşşilor mi şnsşmi dealşrile.

Aşşmi odatş d'asşnra dealşşii de lingş Varatekş, nşşrşş privi nlini de entaşiasmş mesşl dintre Neamşşş mi aşeasş monastire, la a kşrşia estremeitate ei se gşşiaş. Mai mşlte kşşşne eraş vşzşte prin oare kare lşmini: nimte fokşri aurinse la marginea lorş mi kş koniş n'şnşregişrş. —

Bşşişmşş prin kare nşşşoriş obişnşesk de a kema vitele, se aşşia rşşşşşnd din dealş în vale mi din vale în dealş kş o nesşşşşş nşşere de nimte tonşri melankolişie mi uline de simşire. Tabloşl şe re-

presinta aveșt mesș nlin de varietetș, avea șn aerș imnosantș mi pșrea kș insșflegemte mi mai mșlt ne kșltori nostri. Pentșl femeel bștea kș neastșmpșrș, mi okisl el avea din țe în țe o kșștștșrș mai neli-nimtitș. Nișl osteneala, nișl șmiditatea mi rșșeala țe se simte noantea în mșnșl, nișl infrikomștoarele lokșri ne șnde ea șmbla, nișl ori karē alt perikolș țe i s'ar fi nșstșt intșmșla, nș impșșșina kșragisl el mi nș i slșbea xolșrșrea.

Trekș aveșt dealș kș țeș mai mare bșrbșșșie mi energie, skobori într'o valea ne șnde kșrge o apș mi ne karē sșnt amezate mai mșlte ferștrae de tșiat skșndșrș. — La kapștșl vșil sșnt kșșeva kase țe formeazș șn ștșleșșș nșmit Metoksl. — De la Metok inșenș a șrka renșmitșl Dealșl-Doamnel, ne karē se aflș pșdșrș bșrșne foarte intșnekoase de fagș mi de brazș. Distanșa aveștșl dealș, nșnș ajșnge țeineva la țeelaltș extremitate, abia într'o jșmștate zi poate a o treșe. Dar în kșșeva ore din noante kșltoriș nostri merseserș foarte departe. Kșnd se aflaș ne kșlnea țeș mai rșdikatș, vșșrș rșșșrind lșna d'ass-pșrș Țiaxlșlșlșl inkoronat de țeș mai imnosantș mi mșreagș frșnte. Țerșl de odatș ș lșminat de lșna karē nșnș așl sta askșnșș dșnș ștșșșl.

Țiaxlșlșl, klasiksl mi nitoreskșl Țiaxlșșl se arșta în fașa lorș ka o fortifikagışne neinvinsș mi karē dominș peste toatș neara... Mai șnalt de kșt toșl mșnșl Daviel, kș o mșlgime de ștșșșl, kș pșșșlșl posomorște, kș ane țe mșrșșșeskș n' impregișrșl, kș rșșrș mari, kș atștea rșne țe'l okolește pșrea linimtitș mi lșminat de mai mșlte fokșrș de odatș. Se vede kș nșskaiva kșltoriș saș vizitatori, de karē ararea

liea mi o ssm̃z de nelegisir̃i!.. Пънъ кънд ачесте зидъри vor mai fi înkъ omenirea ñs va înceta d'a fi am̃gîtz mi prada voastr̃!.. Ask̃ltagi voinicilor, g̃tignṽ armele k'avem de l̃skr̃z aici!..

La ачесте vorbe oki ei sk̃nteiarz̃ mi p̃r̃r̃z̃ a înnota în s̃z̃nge. — Fisionomia ei l̃xase ceva de selbatik̃ș, de kare îns̃m̃i аvesti oameñi se k̃strem̃-rarz̃. — Ea îmi черкъ mistoalele s̃z̃ vaz̃z̃ în ce stare se g̃z̃sesk mi gring̃z̃ k̃z̃ dingĩi... Ori cine ar fi ṽz̃st'o în аvest moment ñs ar fi ñemit'o de k̃z̃t Fe-meea grozaṽ.

Snaima înghegase at̃sñi inimile bietelor religioase kare tokmai emisert̃ din biserik̃z̃ mi аз̃zir̃z̃ k̃z̃ sk̃it̃sl̃ este okolit de xod̃i; ele ñs p̃st̃r̃z̃ k̃rede de k̃z̃t k̃z̃ ar fi xod̃i аvesti oameñi our̃ig̃i la por̃gile sk̃it̃sl̃i.

Stariga împrez̃ṽz̃ k̃z̃ doz̃z̃ k̃z̃lsg̃ṽr̃ige ot̃ṽr̃ir̃z̃ d'a-emi аfar̃z̃. s̃z̃ arate k̃z̃ d̃insele s̃înt s̃z̃r̃ache, k̃z̃ tr̃esek din mila l̃zi D̃sm̃uezeș mi a oamenilor, ka s̃z̃ ñs le fakt̃ vre zn r̃ș̃. — Çele lalte alergarz̃ la klonote s̃z̃ le trag̃z̃, ka prin s̃z̃netsl̃ lor, prin strig̃ṽr̃i mi larma çe o vor face, s̃z̃ dea zn semual̃ș lok̃ṽitorilor din çel mai înevinat sat̃ș.

— Maik̃z̃ P̃rea k̃z̃rat̃z̃! zise s̃z̃nerioara sk̃it̃sl̃i k̃z̃nd emi în portig̃z̃ mi ṽz̃z̃ ne femeia partik̃slarsl̃i împrez̃ṽz̃ k̃z̃ tog̃i аvei oameñi, çe noroçire nent̃z̃ noi smeritele, ka s̃z̃ vie Mironosiga maik̃z̃i s̃z̃ ne çerçeteze ast̃z̃z̃i!.. Bine ai venit maik̃z̃! bine ag̃i venit, nof-tiñi de intrag̃i!..

Femeia partik̃slarsl̃i s̃imit̃z̃ de lingsmitoarele vorbe a le b̃z̃r̃înei ñs p̃st̃z̃ zn ming̃t̃ș s̃z̃ ñs'mi ask̃z̃nd̃z̃ f̃z̃riea s̃z̃bt zn aer̃ș linim̃tit̃ș, m'a ñs z̃îmbi b̃z̃r̃înei k̃z̃ zn s̃z̃r̃is̃ș silit̃ș mi ulin de vestejire.

Snre răspușus ea întrebă pe kələgriđă:

— Bărbatș-meș este aici?... vine adese ori?..

— Da, ینگرل maikăi, sîntem nrea feriute kă dămnealăi, răspușuse sșperioara; de kăte ori merge la vîntoare vine mi pe la noi. Țe sșfletș bənă! Țe omă!..

Kă tot taktăi Țe aȚea femeie voia sș konserve pentru ka sș poată deskoperi pe kălnabilă, voind sș se arate liniștită în fața sșperioarei, îi venia înșă sș o aȚe mi sș o stringă de gîș.

— Țe fel? el vine tot-d'azna aici mi eș nă mtiș nimikă? adăogă femeia partiklărlăi. — Pe Ține aveđi în monastire?..

Sșperioara, kă o inimă deskisă mi simnă, ne-îngelegănd ka de Țe întreabă toate aȚeșea, răspușunde Vre o mease maiăi bătrîne. din kare trei sînt kăzște de bătrînege, alte Țină mai tinere de askltare...

— O fată kam în vîștră de meante-sureȚeve ană nă este aici? pe kare a adăș-o bărbatș-meș?... întrebă partiklăra aurinșă la fađă mi kă ăn tonă preușitoră.

— Da, sșfletăi maikăi este la noi mi avem îngrijire pentru dîșna, mititika mami!..

— Kăte năgin, kăte năgin voiș afla totăi, zise în sine aȚeșă mare boereasă. — Voiș sș o văz nămai de kăt, adăogă ea kătre sșperioară.

— Poștiđi înlășntră, de Țe stađi afară?... Poștiđi kă așna de dimineapă este reȚe; daka aveđi năȚere de vre o dăȚeapă, de o kafea, poștiđi!.. iar năgin mai țărziă vom îngriji mi de masă.— Poate kă va sosi mi măria sa sodei dămitale Țe nă este departe pe sșb măndi dășă vînată...

Întotdeauna ca un general și când se gîndește dăca
trebuie să dea ostirei semnalul de asalt să știe să stea
încet, ea așzind că hîrbatul ei se află n'în pregistru
Xangalși, voi să adaste să vie mi el, pentru că să
fie mai bine răsbrănat nedeusind ne aste femeii mi
prefăcînd în rîine acest skit și sînt oki lui...

— Să intrăm dar, zise oamenilor săi ce o gramară nînz la kasele de nriimire, arxondariksi, zude ea intră, mi ei rēmaseră afară ka nimte ostami kare amteantă ordinski dăchelăi loră.

Țel dintîi ne kare ea întîlni înșențră în skitș
fă fratele Andrei țel ȃe, așzind kă sosise soșiea nar-
tikșlarșlș, se skșlș îndatș din așternșlș șnde dor-
mia într'o kilie mi ewi șnre a o întămnina. El a
onrit ne kșlșgșrîșne kșnd voiaș șă tragș klonotele
mi a faye larmș de a rșdika șatele din nregișrș.

Fratele Andrei făsesse la Dărbă, de unde plecase
 kă o zi mai 'nainte, uî venise să amente ne astă
 doamnă, nrekăm îi promisesse, la Xangl.

El avsesse okazie s̄t̄ infilneask̄ ne b̄rbatsl̄ eī
kare se afla f̄k̄nd̄ v̄ntoare s̄b̄ Chiaxl̄ŝ; — il anşnd̄
desure mişkare a ce voia konsoartea sa s̄t̄ fakt̄ în
kontra skitsl̄ŝi.

El a răsponu la Andrei: — lasă că este o
smintită!

Partikularul însă învâlmându-se de aचेasta prin Fratele Andrei, lăsa vinătorii săi la Dergă, kă sokoteală kă în zioa ४rmătoare să fакъ pегъtire de bтаie în pъdsrea chea de fagi; mi el porni reneде în fantă diminegii kă să pегintъmpine să nă fакъ femeea sa vre un skandală. — Într'o jъmătate oră el ajunse mi deskălikă la Xangă.

Andreï mai bine de o jumătate oră se aflase vorbind cu partikulara; dar ea înțelegând că toate vorbele lui era ca să o facă a se lăsa de skopul pentru care venise, mi temându-se că va pierde astăzi ocazia, pe de o parte zise religioaselor să aducă dinaintea ei pe jena fată, iar pe de alta, răsăruarea înflăcărunderii capul, emi să dea ordine oamenilor săi să încheie a da focul mi a dărâma kiliilo.

Maiete alergaseră cu toatele a cădea la picioarele ei plângând mi răsărând-o în numele Fecioarei Prea Cărate, să nu facă o asemenea faptă; mi tot într'un timp trimiseră iste și omul să înmănuzeze pe partikularul, să vie să le scape de o așa calamitate căzută pe capul lor.

Partikularul totmai intra pe noarta monastirei.

Femea înfrizată este mai mult de cât un tigru; în mânia sa nu se dă la nimik, — este capabilă de cele mai mari cruzimi.

Ea rămase estasiată văzând pe bărbatul-i intrând.

Partikularul, un om blond cu imperială lungă, cu o căciulă căzută pe cap mi că o îmbrăcăminte de fantazie de vară, cu botforti lungi mi cu o bișmă în mână, s'adresă către femeia sa.

— Elena ce kazni ai? te am fost lăsat la moșie de la cămin?

Oameni ei stătură nemimkăni cu oki la dînsa ca niște statue amezate în rînd. — Ea n'apăsase încă a le da ordine.

Drept răsărușă o ploaie de vorbe grosiere arză pe capul bărbatului ei.

— Paris! zise ea, emi un infam, cu dî ai rîșă tot-d'azna de mine! Sokotemti că ești n'am aflat și-

mărire tale!.. Akəm însă năma! poŭi tăgădăi kă te am în măinile mele, împreună kă nerămînata ta amorează!..

— Ce sîră Eleno! ce vorbe sînt aceslea?

— Da, am aflat kă ai adărs aŭi în skitș ne o fată... Nă kəm va veŭ fi avînd în kăgetș să te mi kănsnă kă dînsa?..

— Askăltă, Eleno, trebe să sfîrșim odată!

— Da, da să sfîrșim, mi eș zik să sfîrșim; dar mtiș eș ce 'mă zică mi ce vreŭ să îndelegă dămneata!.. răsponse înfăriafa femeie.

Partiklărlăl tărba așzind aceslea; mi oamenii mi kălgărigile rămăseseră îngeleniŭi prîvind o asemenea șuenă. — Șănerioara venia kă Maria, protegiata partiklărlălăi, ne kare îndată ce o vîză femeia sa, înșenă a răkni din toate năterile mi a arăta kă degităl snre dînsa. Șănerioara temădăse a nă se întămpla jăneŭ konile vre șn răș, o trase îndărgitș kă mămă.

— Dăpă ce kă mi ai răsiniŭ starea ce am avșt-o, dăpă ce kă mi ai mănkăat zestrea, akəm mă desneșămăti nentă o bală nerămînata?.. adăogă femeia ajănsă la esasnerăgie.

Partiklărlăl ne măi nătănd săferă acesle înjșriŭ, otări în mintea sa a lăa cea măi dăne șrmă mășăgă.

— Čine ŭŭ a sîșs kă am adărs astă konilă aiŭ? întrebă partiklărlăl.

— Vezi kă nă m'a amăgit! răsponse femeia sa; vezi astă!..

— Čine dar? vorbemte akəm?

— Însămi samsarăl dămitale, jidovăl Avrămăș.

— Afărisit jidovă! — Măi anoi kăgetă în sine

partikslarəl: Daka n'amī avea tot-d'asna nevoe de dīnsș, i amī rșpe limba din gșrș ka sș nș mai poa-
tș vorbi. Apoi zise kștre femeia sa: — Askșltș
Eleno, sș pī artș kș zestrea ta este în fiingș, not sș-
pī nșmșr bani în orișe minșt vei voi... N'am de kșt
sș daș o poligș kștre Amer bankersl, mi el imi va
da 15 miș de galbeni.

— Sș'l ia drakș mi ne Amer kș togī tșrtani lșl!
zisa șa în sine; dar de sigșrș kș voiș fi rșsbșnatș
mi în kontra lșl!..

— Sș ne desnșrgim dar șnșl de altșl, sș skani
mi tș de mine mi eș de tine, iatș totșl în viitorș!
zise partikslarəl.

Femeia așzind așeasta rșmase ka o statșe de
neatrș; mșnile mi nișoarele îi inghedșase, limba îi
amorgișe în gșrș mi lokșl se învirtea imuregișrșl ei.

— Da, ne vom desnșrgi, Eleno, kș binșle, fșrș
șeartș, fșrș șșetș, adșogș partikslarəl. — Și daka
voemti kiar akșm, akșm îndatș voiș trimete ne inten-
dantșl meș la Iasi...

Elena, ka kșm imi nerđșse mintea de mșnie,
șkoase șn pistolș ne kșre il îndrentș în neptșlș ei, mi
zise drent șel de ne șrmș rșșușnșș: — daka atita
rșmșne pentrș mine, apoi dar sș morș!.. Rșmīl sș-
nștosș Paris!..

— Eleno!.. strigș partikslarəl inkremenitș.

Daka nș se înrșmșla ka Fratele-Andrei, șel șe
fșșese alțșrī, sș nșe mșna ne kanșșl pistolșlșl,
kare îi mișkș direnșșșnea, fokșl ar fi mers drent în
neptșl ei.

Pistolșl detșnș în tot komrīnșl monastirei ș
togī alergarș kș ginete de pretștindenī.

Desnerația la ea trekuse de kâlme; voia sã moarã!

Elena pãse marna pe zual doilea nistolã. Atãnu! Paris se renezi, o lãt în bragele sale mi 'i smãl-se arma din mãnã.

Aceasta a fost o pãrobã kã în adevãrã ea îl is-bea, mi toate kãte le fãkuse provinea nãma! din gelosie.

— Lasã-mã sã mor! zise ea kã o fãgã palidã mi kã nimte oki sãrãmã de dãrere.

— Nã vei mãri, Elena! adãogã Paris, çel çe mi adãse îndatã aminte de mãlte din fantele sale çe giãstifika oare kãm kondãita mi desnerațianea soãii sale. — Vei trãi Elono, mi mai feriqitã în viitorã dekãt nãntã akãm!

Atãnu! Elena, kare kãzãse ka într'un felã de delirã, deskise okiãl, se çitã la soããl ei kã o kãt-tãtãrã sãferindã mi zise: — aça femeie! aça tãnrã fatã este akolo!.. Mi ea iargãm kãzã ka într'un le-minã, dãnã çe arãtã kã degitã! sure partea din fãndã a monastirei.

Paris depãrãtã ne toãi de ne lãugã dinsa, o dãse ne bragele sale binimorã în kasã, mi rãgã mi ne Andrei sã i lase singãri.

Ordonã stareãei sã adãkã ne Maria mi apoi sã se depãrteze mi dinsa.

Maria intrã tremãrãnd în stanga ãnde era Elena mi Paris. — Ea era timidã mi belã ka o floare. Kãstãtra okilor îi era seninã mi esurima inoçenãa inime! ei. Îvestmãntatã kã imbrãkãmãndã negre, ka o sorã, trãsãtãrile fisionomie! ei nã eraã linsite de oare kare delikatãgã. Grããile pãreaã kã imprãmãtãserã

în snire aversei finge farmekul unei femei renșmite de frământare; mi tokmai kă imbrăcăminteă ei simplă, imbrobodită ast-fel kăm era, fărca ka să resalte mi mai mult averse grații risinite ne kiplă ei. Ea era nșmai șn konilă la etatea ei, mi k'o talie țe nșmai atșnă se desvolta, se legăna ka șn lăstară verde la tălnina șnă konaciă. Oki ei marī mi frământă semțuă kă ai unei gazele din renșmigi mșnă de la Moldova, kă înșmă partikșlară kând o vără rēmase șimită. — Ea sta la o parte ka șn konilă, făr ka kșteza să zikă o vorbă.

— Iată konila, Eleno! zise partikșlară kătre femeia sa, arătând ne Maria.

Elena kare atșnă se deștentase, se șită kă mirare la dînsa mi pără ka kăm ar fi mișkată de oare kare interesă, privind-o.

— O kșnomă, Eleno? adșogă partikșlară... Te șită bine la dînsa, poate kă trășțrile fisionomii ei îă sînt kșnoskăte; — nă îă rekeamă ele oare kare șșvenire?.. Ea este țe te făr kă să vii aiă fărșoasă mi vindikativă?..

Vorbele averseă făr ne Elena să se șite kă mai multă atșnăne la jșna fată, mi zise: nă o kșnoskă!..

— Adăă aminte, Eleno, kontinșă partikșlară, kă mi tă eră kă nșnă mai mare de kă este dînsa kând ne am lăf. — Adăă aminte kă pînă mamă-ta mi tată-tă să bine-kăvinteze șnirea noastră, kșnomtinga noastră eră învekită!.. Zile înkșnăate de plăceri mi de vise amoroase nă lîșeă de a șrîde pētră noi de kăte ori rēmăneam mi pētreșeam împreșnă; nopșile eră lăminate de stele mi kăntekă pșvigă-

toareî răsna de o potrivă în inimile noastre, fiind
 nșmaî amândoi nopți întregi sâbt ămbră teilor din
 grădina de lăngă Корѣ! — Zilele mi nopțile dar
 kърserъ ka șnde le șnei ane mi noi nș ne sșțaram de
 delișisî lorș! — O zi însă dintre așteea veni ka o
 vijelie mi ne fșkș sș kșșțșm șn așelamî adșpostș,
 prekșm pasșrile s'askșnd intr'șn așelamî kșibș... Re-
 șșltatșl plșyerilor mi admiratișnei noastre n'ar fi fost
 kondamnat de lșme, mi noi n'am fi avșt de șe sș ne
 temem, daka însșșirea noastră era mai dinainte biue
 kșșșntatș de șn preșșș... Tș devenimî mamș, Eleno,
 mi teama d'a nș fi simșșitș gremala ta, te fșkș sș
 șș dai konilșl sș șș'l kreaskș streinî, fșrș sș te inte-
 resezi mai mșlt de soartea lșl... Dșșș o treșere de
 doi așî abia nșșțșm sș fașem ne pșrintele tșș ka
 sș konsimșș mi sș șotșraskș, zioa nșșșș noastre...
 Tș eraî veselș mi fericișș, dar nș șimșeal de lokș
 amorșl mi dșrerea mameî, pșntș kș konilșl tșș fș-
 sese lepșdat!.. Eș n'am fșkșt tot așș, Eleno!.. Tș
 n'ai mai vorbit nișî de kșș de rodșl nșntevelșl tșș
 arșșkat, dar eș ka sș nș țșrșșr linimșea ta, ka sș nș
 te șmilesk mi sș nș te fak a romî, fșrș sș șș zik
 nimik, am avșt tot-d'asșa șn okiș lșștorș aminte la
 soartea konilșlșl nostrș... Eș șș'l am pșștrat pșntș
 ka intr'o zi sș te bșkșrî vșșșndș'l. O imșșșșșșne a
 șșșșșșșșlșl tșș, șn degitș nevșșșș, mi not zișe însșșî
 remșșșkarea ta neșșșșșșșș, te a adșș nșșș așș!..
 Abia de nșșșin timșș am fost înkșredingat soartea
 saș kremșerea ei în mșșinile așestor religioase. — Iatș
 dar pșntș kare șkonș șînt fșndate monastirile mi
 kare este vokagșea lorș pșntș omenire, pșntș neno-
 roșșș mi pșntș orfanî!.. Vezi Eleno ne fiika ta!

iat'o!.. Imbrădișaz'o!.. dar este nevoe s'ă pui înkă în sekretă întmulara ayeasta; destel kă o mîim pîmai noi, mi tot ce vom pîtea s'ă facem mi s'ă lăkrăm s'ă fie pentru viitorul komilor nostri...

Elena rîmîsese ka lovitu de trîsnelă. — Kemă pe fiikă mai angoane de dînsa, o observă bine, mi, înekată de lakrîmî, kăză pe dînsa, fîră a zice o vorbă, mi o akoneri de sîrîrîrî.

Maișile, kîrioase s'ă mîie ce s'ă întmîlat kă sora Maria mi sogiea partikulară, alergat la arxon-darikă unde, kă destelă mirare, vîzîră pe fiikă kîm era imbrădișat de ayea mare boereasă.

Fiika însuși nă mîiea ce s'ă zikă despre ayea skimbare a lăkrîrilor, kăci partikulară mi femeia sa vorbisera într'o limbă streină, de kare ea n'avea nișî ayea mai mikă idee. Ei însă mîi promisesera d'a pîie ayeasta pentru tot-d'ăzna sîbt nă oare kare vîlă.

— Mai emti akîm mîxnîră ne mine? întrebă partikulară pe femeia sa, ce eră okînată de jîna mi frîmoasa Maria.

— Nă, Paris, nă! Mîlîmesk lăi Dîmnezeș mi Sîntei Feoare kă fîiș desamîgită.

Elena mîi adăse prea bine aminte de toate kîte i le zîsese sogîl ei, mi însuși kîgetel îi sîneea kă vede dîaintea ei ne fie-să. — Toate îngîrigirile, toată lărea aminte pe viitor, ziseră ei în sine, va fi pentru dînsa din partea pîringilor ce eanș-i kînoamite.. Pentru de o kîmdată însă xotîrîră s'ă o ia de la Xangă mi s'ă o denșe la Varatekă, ka într'o monastire kă mai mîlte mîzloaye, mi unde se află mi o skoată de fete.

Nșorșl sșpșrșrșlor se risinise în așest momentș; seninșl pșrei reintrș în inimile șelor de fșdș. — Partikșlarșl ordonș starigși sș gșteaskș ospșșș, mi vșnștorși sș dea fokșrș de veselie kșt va pine ospșșș, în lokșl așelor nentș kare fșseserș venișș. . .

Fratele Andrei la masș nș șitș de a rșga pe așeasș boereasș, d'a'mi imșlini promisișnea șe i o didese.

Elena kșnoskșnd în atitșdinea lși Andrei pe mșntșitorșl ei mi skșparea onoarei sogșlși ei, îi promise kș đoringș lși în pșșine zile va fi imșlinișș; mi îi sșșse kș pe fiika bankerșlși, nlekșnd imșpresș kș đinsa de la Iasi, a fost lșsat'o sșbt ingrijirea sș-perioareș de la Agania.

Lși Andrei îi veni sș saie în sșs de bșkșrie.

Partikșlarșl întrebș ște este, mi konsoarteș sa îi sșșse amșnșntele.

Paris zise, skșșșnd șn mikș portofoliș din pozșnarș, pe kare il deskise mi înșenș a 'l rșșfoi, pește ont-sșre-zere zile esnșrș terminșl a đoșș nolișe de patrș miș de galbeni ște sșnt đator jidovșlși Amer. — El s'a asigșrat în momiș. — Orș mș not învoi kș đinsșl, orș nș, mi mșkar de mi ar skșate momieș la vșnzare, eșș voișș sș i botez fata în religieșnea noastrș. Aua dar, Andrei, đaka este mi voinșga ei urekșm este a tș, vș voișș kșșșna eșș; voișș fi eșș mi Elena namși vomtri la amșudoi.

Andrei mșșșșmi din tot sșșletșl, mi înkșnarș kș toșii kște șn pșxarș în sșșștateș tșșșlor, iar vșnștorși deterș salve de veselie înkșt rșșșna monastirea mi vșșle de prin nregișrș.

În adevșrș, đșșș treșere de 40 zile, la skitșl

Agania, era serbare mare... Klonotele s-au vestind lokșitorilor închipirea santei liturghii mi dăruie liturghiescivismirea snti botez... Kandlele erau aprinse, lăminile ardeau, tămia se înălța cu devotivne dinaintea altarelor, mi în bine-kăvintări mi kântări mi-oase se sâvîrși Sântul Oficiu.

Jena Israilit, investit cu vestminte albe, atinsu-nin la sfetș, transportat de azele imnari ingerenti, autentă în linimte strălucitoare priimirea sântărilor botez; karia nășl ei îi puse nămele cel kare 'l avăsese înainte, mi kare era mi al konsoartei sale.

Dăru botez falnik mi cu o mare ceremonie, se făcu nregătirea de nănt... Andrei mi cu Lina făcu însușiri prin bine-kăvintarea prestărilor, mi dăru cu-năni merser la momea partikulară ka să petreacă cele dintii zile...

Bătrînul Amer skrisese de mai multe ori fiicei sale, ne kând ea se afla la monastire, ka să ne făcu azele afrontă, lăsând kredinga străbunilor sâine kare o pătreașă neklintit de atîgia sekoli... Lina priimise skrisorile tătini-său m'ale mame-si mi ea le respuse cu multă politeț, deskriind-le kât este de fericit, mi cu ceea ce ea face este fantă sekălară în kare trăiește...

Bătrînul mi mama ei kiar a venit să o vază, mi ea i a priimit foarte bine.

El vărsa lakrime mi ea îl konsola, kât mi ne mama ei asemeni. Konstanța ce ea a arătat în această imregirare va rămînea esemularie.

Amer a stătu la poarta monastirei Agania ninu în momentel kând a așzit cu s'a sâvîrșit toată pro-

„Vesela, mi ea nă era mai mult de kăltă în kare el se înkăna. Atăncă el nlekă...”

Plănse mi se tîngăi kă ăn omă kănd perde pe ăn konil al săă izbit. — Sămbăta mi la zile de serbători nă se aăzi mai mult în kasa sa aăele kănteye de veselie kă mai 'nainte. În făga oamenilor se aăta par'-kă era linimătă, dar în făndă inimei sale ăerka o amară dăreră. El se răgă mi plănse nentră fiika sa kă timă ordonă legea veke de a se răga mi a nărtă doliz frăgi, plăngăi mi fiilor, nentră ăei kare aă rănosăă...

V.

Femeia cea frumoasă.

Bărladăi posedă mai măgi bărbăi lăminagi mi de inimă. — Societatea lăi este mai mult romănească...

Femeile sînt frămoase mi spiritală. — Kănos-kărmă la Bărlad bărbăi ăe merită știă mi femeie ăe kăă a fi adorate. Asemăi mi Israiligi găsărmă oameni de omenie.

Lokările de prin peregără-i, săă mai bine ză nkongările sale, sînt grantioase. — Se aăă între dăăă mără de dealări, mi kă o mălgime de mori de vîntă, kă kăm ar fi inkis între fortifikăgi; iar văile sale sînt atăt de nitoareăi, atăt de romantice inkăet nă

se poate sterge lesne din memoria celui ce le a văzut odată.

Simila, avel satș în denștare de o jșmătate orș lîng Brlad, kare fș proprietatea boerșlș. N. G. înfrșmșsegat kș atîtea lșkrșrî kare mîmkș inima mi înkșntș prîvirea kș o grșdinș bine kșltivatș, okolitș de tot felșl de arbșrî mi plonî înalđî, kș sniazș foarte snajosș, kșmpîî verzinde pîn peregîrș ako-perite kș o pșmșne aleasș mi kș semșntșrî abon-dante, — kase de ikonomie mi de medere alșțria kș grșdina, mi kș o biserikș frșmșmel konstrîțș, al kșriea xramș e Șentșl Konstantin; șnde odăț ne auș se adșntș toăț popșlagiea, de serbștoarea așeasta, rșșșînd toăț zioa, înfinșnd mese, kșntșnd mi pe-trekșnd, — este lokșl ȝel mai pșferat în timpșl ve-rii de înreșmlare. . . Dealsrile ȝe se ridikș în dreanta mi în stînga kș kșlminile lor koronate ne îȝî, kolo, de kodri, sînt zșrite în denștare de o postie din șșș de kștre tîrgșmorșl Dokolina. Tșrmele de oî kare naskș mi ȝirezile de vaȝî mi boî ȝe se pșeșmlș mi s'asde rșșînd ne kșstîme, șșnetele bșȝîșmelor ȝe se asđș de ne dealsrî mi de nrin vșî, đșȝele mi melan-kolîșele întonșrî a le fșerșlș de prin đșmbrșvî mi de pe lîngș marginile isvoarelor, de la pșștori, se potrivesh prea mșlt kș inima ȝea voioasș mi plîntș de simđîȝîșne a jșnelșl Romșnș, saș a feȝoarei kare îșbeșnte a 'mi înȝînge frșntea kș florî mi kș rose, însnîrș ideî poetîșe, înfșșîșșnd tabloșl ȝel mai atîngtorș mi nșșkșnd o đșȝe mi plșkșș armonie...

Șnre searș, se vșđș îȝî mi kolo pe marginea lakșlșl ȝel mare, kște șn omș arșnkșnd șndîga pen-trș nemte. Lșna lșmînoasș, rșșșînd plîntș, se rș-

dikt ka 3n talerš de argintš ne d'asšura Dealşlşl-
Mare. — Ea vine a salşta natşra 4ea mşreagş mi a
armonisa kş liniştea seriş.

Între Simila mi estremeitatea oramslăi se găsesc
sare stănga, grădina publică: un loc în care o
plantă aleasă, ca drăgălele mi călărește mărșăvite
ca florile mi călărește.

Toată sovietatea Bărladului acolo se prezintă
demonstrările și serbătorile nău săb seară. — Doam-
nele investite dăruț cea din urmă modă și bărbagii
asemeni, merg grupe grupe prin alei și cel de la mizloc, și
mai adese ori aceste prezentații se fac însoțite de
muzică. — În țările Maie și Iunie aceste netrecheri
sunt mai mare interes. Bărlad devine bălăvărșă și
șerilor, și în străin, netrecheri câte-va zile în el,
vizitând des ayeastă grădina, nu va pleca fără a i
rămănea câte-va săvenire amoroase.

Berladul însuși nu s-a linsit mi de un trekst stră-lăcuit. — Fante istorice netrekte în meziul evă, de-pun o asreolă pe fruntea sa. Instituciunile sale erau a le unei republike, prekm se mai află mi nînă as-tă-zî o smbră în satele din Vranvia. — Stefan cel mare înkășnă fruntea sa kă lasă repărtind ați o strălăuită viktorie în kontra Tărcilor mi Tătarilor, pe kare el îi puse pe goană mi îi făcă s'ni afle mormîntul pe marginea avestăi rîș. — Se vîd mi nînă astă-zî nimte resturi a le unei lăkrări antice militare, kare se numemte *vetatea*, (lingă gara vîil, supre sîdăi orașăi). În anii din urmă Rămii ame-zară lăgărl lor între mănșurile avestăi rămășige de antikitate. Kăteva movile de o mărime gigantes-kă, supre nartea de la sîdă a avestăi orașă, negre-

mit pot fi sokotite din nămțrăi monumentelor kare konstată fantele eroilor Moldoveni.

În sursă Bărladăsi, ne lănkă ačestei ane mi a-lătrăia kă liniea telegrafikă, se face drămăi snre Iamă. Mergând o poștie mi mai bine ne partea din stănga a lăncei, trekând nodăi ȧel de neatră de lăngă Dokolina, apoi anăkând snre dreapta, drămăi ȧel mare ȧe dăce ne săb dealări, mi trekând kăte-va sate, kăte-va poștene mi kăte-va kase de poștii, trei poștii denarte de la Bărlad, se află Vaslăis, șn tîrgă sităat ne frăntea șnăi deală.

Kă o poștlağısne anroane ka a Tekăvialăi, Vaslăis se bskărtă de o poștiğısne avantağıoasă, de aeră kărată mi ană bșnă. — Nă e lănsit mi ačest tîrgă, nrekăm sînt ȧele mai mălte în Moldova, de kăte-va kase mară: stabilimente păbliče, o skoală primariă de bșeđi mi de fete, mi mai mălte biseriăi.

Asemenă mi Bărladăi, avănd o poștlağısne de ȧinȧi-snre-ȧeche mi lăkăitoră, are mai mălte stabilimente păbliče, nrekăm șn gimnazăis în kare se nredă mai mălte limbi mi stăinge, o skoală primariă de bșeđi mi alta de fete, șn ospitală nentă bolnavă săraȧi mi altele...

Dar să ne întăarȧem la materiea noastră, să ȧerȧetăm ne mai măđi amiăi nreokănađi de alătea lăkrăi izbăte, de trebă, de soartea mi viătorăi nağısnei, de moralitatea păblikă, de komerȧiă, de interese private, de amorăi mi de ferăȧirea vieđi konjăgale a doi de kărtănd lăađi.

ȧeă ȧe okăna minđile, ȧeă ȧe anăđa kăriositatea mi poate mi gelosiea doamnelor jăne, ȧeă ȧe pănea ne bărbăđi în mirare mi îi făȧea să se șite

kș o kștștșrș plinș de lșkomie, era presenda tine-rei mșritate, ęe se prezmba adesea ori, pe sliņa ęea mare mi la grșdinș, intr'o toaletș nrea konvenabilș mșritatelor de kșrșnd, mi mergșnd mșlt limitș de bradșl konsoartelș ei, pasș la pasș lingș el; mi dīn-sșl kș o positșrș în adevșrș kavalereaskș, pīnșnd nentșl drent înainte, kș frșntea rșdikatș, kș o fagș veselș, mi kș okiī agintigī în okiī jșnei sale kon-soarte, îi sșridea mi ī adresa mereș parola, ka kșm ar fi voit sș arate tștșlor oamenilor kșt eraș ei de fericiđl, prekșt este dat omșlș de a fi.

Mșlđi doriaș d'a le avea kșnomștinga. — Ūniī în-treba desșre dīnșmi ka sș afle ęine sīnt mi de șnde venirș; femeile ziceaș între ele: ęe frșmoasș tīnșrș! alđi ziceaș kș el este vre șn mșnteanș, adikș șn voi-nikș saș din Vranęia, saș de pe la Peatra, alđiī a-dșogaș kș'l kșnoamte kș ar fi fișl șnșl bștrinș vo-lintirș ęe lokșemte la Odobemti; mi tođl, mai mșlt saș mai nșđinș, okșnapī de ast-fel de konjektșrī, iș-beaș presenda lorș în aęest tīrgș, șnde ei nș de mșlt veniserș.

În kșrșnd kasele adevșragiilor amięi le era des-kise; pe la mese, la kșmetriī, la serate de familiī ei eraș noftigī, mi tođl se mșlđșmiaș de frșmoasele lor maniere mi de konversanęia lor ęea îngdeantș.

El era frșmosș prekșm trebșe sș fi fost ęel dīn-tiī omș. — Ea era în destșl de jșnș nentș o mșri-tatș abia de doșș sșntșmșni: albega krinilor mi rș-menșl roselor kolora kīnșl ei. — Gragiile imnșrșmștase în fie ęe trșșștșrș a fisionomii omșlș mi femeei a lor dșlęeagș; okiī lorș skīnteiaș de raze de lșminș, mi simpatiea mi amorșl lorș îi aproniase mșlt, fșkșn-

dă'i a semăna amândoi. — Egalî în spirită kăt mi în kənomtînge, amândoi eraş komnətimitorî de nenorocîgî, prîvind în tot omşl pe şn frate mi o soră a lorş, mi d'aci provenia chele-lalte, al kəroră esemulş sş fie folositorş soşietăgîi.

Aşa dar auestî însərgîeî, venînd desupre Neamgş în oramşl Brlad, kəxtaserş ka sş gşsiaskş pentrş lənilə de miere şn lokş desfəţtorş mi pləkşţş, iar pentrş sşfletşl mi edşkagîea lorş o soşietate vergînz în morsşrî mi datine.

La grădina pşblikş desupre kare menşionarşmş, ei mergeaş nş ka sş observe atît modă streînz, întrodşş în gşara noastră, Idolşl che okşnpş minşgile tşţşlor, dar veniaş sş întşlniaskş pe amîcî mi sş rşsşfle aerşl che kşratş al zileî. Aşa dar mai 'nainte d'a rşşşrî soarele dimineăgă, ei se gşsiaş akolo mi seara pşnz dşnpş anşşş. Kəntekşl pasşrilor, ləmina soarelşî, konavîi cheî şţşfomî, mi aerşl dşlche îl fşchea sş vie nînz în zîor. — Tşnpşra şemeie kşlegşnd florî kare kresk la şn lokş kş iarba akonerîţ kş roşş, îmi fşchea din ele o kşnşnz; iar soşşş-î, înkşntat de amorşl ei, în mizlokşl astei natşrî strşşşchitoare, adora astş kreagîşne mi ne konsoartea sa, prekşm Adam, demţentat în Edem, adorş ne Eva tovarşşşl viegîi sale...

Înr'o dimineăgş ne kşnd ei se afla de mşlt preşşşblşndş-se ne sşş bolşgile anîilor mi a le teîlor înfiorîgî, intrarş mai mşlgî bşrbagî în grădiusz, chei che înaîntarş în aleea prîncîpalş, se opırîş în drepşţşl fşntşneî de la mizlokş, chea okolitş de şn grîlagîş de ferş mi kş o salşie nletoaşş dinaintea basîşşşlşî, mi se pşşerş ne o bankş ka sş fşmeze. Şuşl

dintre ei, vâzând grana ce se preșmbla în fândel aleisli, se skâlț din mizlokl kompanionilor sîi mi înaintș surē dînsa kș pasî rari. Çei ce rșmșeserș ne bankș fșmaș snșind glșme mi rîzând.

Kșțș mirare kôprinse ne bșrbatsl çe se preșmbla kș soada sa, kșnd kșnoskș în fisionomia çea oakemș mi rotsudș ne amiksl mi kolegl slș de gimnaziș.

Açesta skodșnd sn strigșțș de bșkșrie, se renezi la dînsșl mi se îmbrșșimarș amșndoî.

— Teranont!..

— Andrei! Andrei, d-ta emșî?.. dar doamna?..

— Este Lina, konsoartea mea, rșsnșnse Andrei kônrins de bșkșrie kș'l vșzș.

El rekomandș kș mșltș nșlîtege ne soada sa amikșlșl slș, prekșm mi ne dînsșl îl rekomandș konsoartei sale.

Teranont çel çe nș mai vșzșse ne Andrei de kșnd kș evēntșra çea tristș petrekșțș la Poiene, în seara sabșțlșl, rșmase șimitș vșzșnd în konsoartea sa, ne Lina, fiika bșnkerslșl din Iasi.

— N'am mtistș nimikș de însșrștoarea ta, Frate Andrei? zise Teranont amikșlșl slș, doresk prea mșlt șș mtiș amșnșntele açestei istorii?

Andrei se anronie de Teranont mi îi zise înçetinelș: — ne vom vedea dșnș amiazî tot ayi în grșdinș, mai 'nainte d'a se strînge lșme, mi pi le voiș snșne toate.

— Prea bine! prea bine, izbite frate!. Mș ei se îmbrșșimarș din nșoș, șrândș fie kare șnșl altșia viagș bșnș mi çele dorite.

Merserș d'ayî îmureșnș surē fșntșnș șnde se

întâlni kș cea-laltș kompanie de bîrbagi. Ei îi salutarș kș kșviindș; netrekșrș prezmblandș-se kș togii mi se întarnarș mai 'nainte d'a se face kșldșrș, în oramș, kș otrîre d'a se întâlni iarșmi dșpș amiazî.

Kștre orele patrș, kșnd înqenș a se potoli armida cea mare a zilei, Fratele-Andrei mi jșnele Terapont se gșsiaș singșrî în grșdinș. Lina rșmșsese în oramș în societate kș mai mșlte kokoane debșrș kondigie, kș kare era șș vie mai tșrziș, amtentșnd mi pe konsoartele ei, șș vie ka șș le însogiaskș.

Andrei înqenș a vorbi mi amikșl șșș askșlta kș lșare aminte astș teorie, aflatș prin esperiendș, de starea socialș în kare ne gșsim:

»Eram, Teraponte, șn nenorocitș șșdentș, silitș d'a mș pșne șșb patronagisl șnora mi altora, a lingșmi pe profesori mi pe ori kare omș avștș, ka șș pot șșsista mi șș absolvesk șn kșrșș regșlatș.

„Kșștaiș a mș întarna în patrie kreșnd d'ai fi folositorș prin serviciisl meș, mi șș fak fericirea bștrînsłsl meș tatș, qe mș amtentă nlin de dorș, ka șș mș întorn mai kșrșnd din strșinștate.

„Îmi mșrtșrisesk gremala, nș mai pșgin prekșm fak togî qel qe kreskș afarș din Romșniș, nș'mi nłș cea nimikș, nș mș pșteam învoi kș felșl traışłsl romșneskș, mi eram tot ama de strșinș desne datini-le bștrîne a le qerei, prekșm ar fi șn German; mi pot șș zikș kș anșoane vorbeam strikat romșnemte, avșnd neroziea mi pedantismł qelor mai mșlpi d'a vorbi kș Romșnił, dinaintea femeilor m'a koniilor, prin saloane m'ori mi șnde, nșmai frangosemte; ka kșm limba romșnș ne este interzișș; saș mi kșnd vorbeam

Românește kă Româniî nă mă lăsam de ridicola maimădurie d'a ziăe *bonjour* în lok de bănă diminea-
ră saă bănă zioa, *bon soir* în lok de bănă seara,
merci în lok de măldămesk... Aăeasta a ajăns o pa-
timă generală de kare nădăseă în Moldova mi în
Măntenia săferă; este o kărmăngăseă ka mi aăea din
timăsl Fanariogilor kănd n'ăziăl de kărt grevisămări
în tot loksl, saă în timăsl Răuilor la 1828 mi 'n
algă timă, kănd năuă mi femeile se depănseseră a
ziăe sdrăsti mi altele mălte.

„Dămtentat măi tărziă, răminat mi desămăgit de
mine însmă, kănoskănd rătăvireă mea, lănd de e-
semăsl ne Băkovinenă, ne Transilvanenă, ne Bănădenă
mi ne Măchedonenă kari zik: bănă zioa, bănă vremeă,
noante bănă, măldămeskă etc. lăndăiă nătră tot-
d'ăna din limba romănă asemenea galăvisămări, mi
femeă mea făkă tot asemenea.

„Kănd am venit în deărtă krezănd kă sântem în-
tr'ăn năoă regimă găvernămentălă, kă societătea nă-
stră prosperă, kă meritsl se răsălătemă, kă virtătea
are preăă, avăiă okasăseă a kănoante din kontra kă
lingășmireă, viokoismăsl mi o mie de fleakări sânt trep-
tele ne kare se înalăă oămenă la kăte. Șn pănkă în-
semnăă, de șnde apoi joakă role... S'a văzăt între
konăgionăli năstri, oămenă jăni, progresistă mi liberală
kă întorkă șnătele kănd întră la dănmă vre șn omă a
kărsă kondigă de nămătere mi avere nă este egală
kă a loră. — Se vede kă toate sânt o komedie în ka-
re întră mi rolăsl liberalismă mi patriotismă!.. Din
kontra egoismăsl e forte astă-ză la năl, nărekăm a
fost tot-d'ăna!.. Vigăsl mi infamieă domăeskă înkă năin
klăse; neginereă de nărolă, trădăreă mi sakrilegăsl

adsk kȳte odatȳ favoare. — Toȳi sȳnt tiranȳ mi toȳi sȳnt sklavi; mi sure a pȳtea ka sȳ fi sȳsȳinstitȳ kaȳtȳ a te tȳri mi a te face instrȳmentȳ... Asta o ȳere toȳi!..

„ȳel dintȳi serviciȳ kare am voit a adȳce patrii mele fȳ ka sȳ pȳriimesk ȳn postȳ de profesorȳ, kȳȳi profesorȳl formeazȳ mi lȳmineazȳ generadii pȳregȳtind viitorȳl naȳiȳnei... dar kȳt de tristȳ e vȳzȳnd ȳine-va aȳeastȳ ingratitȳdine a societȳȳii kȳtre astȳ klasȳ eminentȳ a ei!... Vȳzȳȳmȳ kȳ destȳlȳ mȳxnire ne profesorȳ redȳmȳ la ȳea mȳi kȳȳȳ miserie, esnȳmȳ de a mȳri de foame, saȳ a se ȳngropa de datorii ne la kȳmȳtari mi ne la niȳte simuli negȳstori pȳntȳ sȳnsistendȳ... — Veȳ gȳsi ȳn Moldova profesorȳ ȳe nȳmȳ pȳriimesk salariȳl ne kȳte noȳȳ mi ne kȳte ȳn-sure-zȳce lȳni... Aȳeastȳ stare mȳ desȳerȳ mi mȳ fȳkȳ de a renȳnȳ. — Intrigile, kalomniea, kanȳiciȳl vre ȳnȳi ministȳ mi nerȳsȳlȳtirea mȳ oprȳȳ ka sȳ mȳi alerg dȳne vre ȳn alt postȳ, mi rȳmȳseiȳ ȳn kondiȳiea omȳlȳi pȳivatȳ, de a trȳi servind partikȳlarilor. Ka profesorȳ nȳn kase pȳivate mi ne la pȳnsionate, ka advokȳtȳ pȳblikȳlȳ pȳȳȳiȳ sȳ am mȳlȳte kȳnomȳtinge mi sȳ am pȳȳine. Ka Romȳn ȳnsȳ am ȳȳbit a servi interesele naȳiȳnei, ka kreȳtinȳ mi ka omȳ voiam a ȳndenlini datorii sakre de ȳetȳȳian ȳe nȳ le pȳteam ȳmplini rȳmȳind singȳrȳ mi fȳȳȳ a aȳea ȳntr'o zi o familie. Am rȳȳat ȳerȳl ka sȳ mȳ lȳmineze mi sȳ mȳ koudȳkt ne kalea ȳea dȳeantȳ, sure ȳndenlinirea skȳnȳlȳi meȳ!..

„Vȳȳȳiȳ kȳ destȳlȳ dȳrere naȳiȳnea sȳȳȳmatȳ de Jidȳvi, de Greȳi mi de ȳiokoi! ȳitȳiȳ trekȳȳl dȳerei ka sȳ mȳi not imagina ȳe-va desȳre viitorȳl ei,

mi uș gъsiuș alt remediș de kъt a lъkra sîre kon-tonirea atîtor elemente în sînl singurî. Lъminarea mi deștentarea nopolъsî, kъderea atîtor preșdigiî nefolositoare, legî șmanе mi uștъtoare de drentate, așteea sînt mizloachele d'a isbъti... Todî țe trъesk în Romъnia, todî țe se înavъdeskъ, todî țe aflъ îmbrъ-șimarea nașisnei, todî țe se apъrъ sșb skъtal gъver-nъlî mi al legilor nъmъntъsî, katъ a da askъltare, mi legea sъ fie nentъ todî șna mi sakrъ. — Priu lъ-minъ dar, urin çivilisagiе mi pъrъsirea preșdigiîilor va veni într'o zi înfrъgirea mi kontonirea atîtor ele-mente în çel endigenъ. Prekșm dar în așrъ se a-daogъ nъmbъ saș aramъ ka sъ devie mîi perfektîș, tot ama mi șn elementъ vekîș se întъremte urin a-mestekъ lъi kъ șn altъl primitivъ mi aktivъ.

„Istoria ne deskrie kъ imperatoriî çei mîi os-till kredingei biseriçei kreștine, pъrъsind într'o zi i-dolatrismъl, devenirъ çei dintîi apъrъtori ai ei mi çei mîi infokagi îmbrъșimъtori doktrinei Mîntșitorsî, tot așeasta se întъmnъ mi kъ gintele. Romъniî din toatъ Daciа, avъnd o așeamî soarte mi çerkъnd a çeleamî nenogovirî, lъntarъ lъng tîmnъ mi se lъntъ înkъ kъ alîtea elemente çei îmuresoare mi 'i sșnъ-rъ; dar este observat kъ toate așeste elemente se a-malgamъ mi se kontonesk în çel romъnъ... Fișl Grekъsî, al Neamъsî, Armeanъsî, Rșteanъsî mi kiar al Jidovъsî nъskъt edskat mi trъitorъ în çe-rile noastre este mъndrъ d'a se nъmi într'o zi Ro-mъnъ!...

„Çine tъgtъșemte kъ în Prinçinatele Șnite kъ-te-va somitъgi țe fъkъrъ, în anîi çei din șrmъ, fș-dșliea nașisnei, în fașa Eșronei, priu kapъçitatea mi

prin operile lor, nă se traseră din ațea rămășițe xăidsițe mi desuregăițe a șnei poporă kăzsițe?.. mi ține iar va țegădăi kă ațele femeī, konsoarte stimabile a le kător va țetăgeni respektăđi m'a kăro-ra kondăițe o nătem nămi esemplarițe, ka mame bă-ne mi soațe oneste, nă se traseră diu fițele ațesti popăsițe?.. Konrămpăiea mi desmoralisăgiea, adăse mai mălt de streini la noi, nătrănseră adănk în răgănkii soțietăđi m'a poporăsițe, a korămpă mi a kangrenat totăi; făkă ne popăi a kălka în nițoare kostămăi mi datinile străbănilor lăi, făkă ne femeī a nesokoti simplitatea în portă mi kărgăgeniea în năravări, virtătea în kăsniciē mi eroismăi în nevoi: pentră kă țe nă fak oamenii mi femeile astă-zī pentră șn mărăvă lăksă, în kare ei se inkăițe mai mălt de kăi lăi Dăm-nezeș?— ațela țe ne sărgățește, ne stinge mi ne perde?.. kăițe dar ka iăgămi prin streini să ne kărgă-gim de defekte, imbrăđimănd mi priimind țee a țe ei aș băiș: adikă lămina mi energiea!.. Biserika, o maikă săntă mi generoasă priimește ne fie kare fă-ră osehire, mi niči odată nă e țărziș pentră ței țe voesk a se pokăi; ațesti esemplă vom șma mi noi, vom deskide brațiele țelor țe vin kă sinceritate de a lăa parte la banketăi patrii!..

„Kăițasem în sînăi năgișnei mele o konsoarte băițe mi indălvitoare săferingelor vieđii, dar pentră kă eș n'aveam inkă șn năme mare mi o stare în-semnată, măkar d'ar fi fost strănsă kă ori țe kină mi kă ori țe mizloațe, avăiș desavantagiăi ka să nărdă kăte-va partide, — am fost refăzat...

„Dar țee a țe kăițam mai kă osehire mi kare e țel dintăiș lăkră pentră șn omă kăițe, este înain-

tea unei dote mari, o bună educație bazată pe e-
semnle de virtute mi de ikonomie kasnik...

„Din nenorocire cei mai măști dintre părinți, în
lokș d'a îngriji de educația seksuală, lasă pe fete-
le lorș în ignoranță mi desmoralizare, căutând ne-
mai zestre a le strânge; mi apoi că pe mizloace
Dumnezeule! adesea ori pînă mi că pregătis deso-
noarei!...

„Am văzut pe Lina fiica bankersului Amer, omș
avutș mi că mizloace mari; dar nu mă șitaiș, măr-
tărisesk în kredingă, la starea lui, căt la educația
mi bunele kalități ce ea le posedă; mi iarămi nu
mă știș d'a 'mi îndrepta cătăturile snre o familie
despărțitș că totș de mine prin căltș ei, cănd eș
eram înkredingăt că mi dînsa, pîntră ferichirea mi îm-
păkarea căgetălei ei, voia a fi konsoartea unș omș
de karakterș; mi pîntră că în istoria prîncii sale
biserika noastră fătăse o oare kare minșue, mi ea,
kreskănd la un lokș că fiice kremtine, a venerat bi-
serika noastră pîrkăm ar fi venerat pe ațee a căl-
tălei ei, că atîta mai lesne ne pătărăm înțelege mi
ea deveni konsoartea mea.

„Am kănoskăt nrea bine simțimentele Linei mi
d'ățee am izbit-o ka pe o soră. Ea se bătăra de
înkrederea părinților ei d'a emi căte odată mi sin-
gără, d'a merge în vre o kasă bună, la pensioanel sn-
de imi fătăse educația mi căte odată la biserika
celor Trei Ierarș. — Am gătșit-o de mătse orătănd
nemîșkată prîvind că țare aminte portretul lui Va-
sile Lăpuș alătăria că doamna mi că fiicele sale. —
Ea pătrea stădiind noblețea mi simțimentele mărini-
moase a le ațestei ilăstre familii, deskrise în fisiono-

miea marelei Domnitorş. -- Şne orî stând îngenskiat-
 tî dinaintea sântălei altarş, implora ajutorş Sînteî
 Fecioare; mi chea che este mai mîlt ca a însogit ne
 amicele mi kamaradele ei de skoalş, kş o frş-
 moaş lămîtare de chearş, la Înviere. De mîlte orî
 kînd era zioa frşmosş, într'o sîrbîtoare saş într'o
 dşminikş, o gşsiam prezembliandşse impresînt kş ma-
 ma ei la grădina Koptălei saş la grădina Sokola. --
 Aştr grădinş, de la Sokola, che seamînt aştr-zî ka
 o rşinş din fala mi demşrtăvîşnea omenirei, a pîtat
 distra adesea orî mintea ei preokşpatş de kşgetşrî. --
 Aşele palatşrî che la îngenştel întemeierîi gşvernş-
 mîntşlei lăi Mixăi S... kongineaş atîta lăksş m'atîta
 trşfie, în ele se skimbaş atîtea note diplomatice mi
 se elaboraş atîtea proiekte kş deosebîte skonşrî mi
 şîntîrî, ne teragele sale şnapioase amternşte kş as-
 falşş mi kş brasde, la şmbra konavilor mi lîngş mşr-
 mşra anelor che isvoraş ka nimte kaskade din lokş
 în lokş mi se asvîrliaş în sşşş prin bazine de nea-
 trş mi okolite de statşe, de Sfînkşî de bronzş mi Si-
 rene de marmşrş, se prezemblaš altş datş nşmai di-
 plomagi, ministri, lakei, prinşinese, dame de onoare
 mi bankerî jidovî... aştr-zî abia se mai kşnoskş în
 faga şmîntşlei; koloanele sale sînt sfîrîmate, Sire-
 nele se aflş rşstşrnate mi statşele sele risinite; eşn
 lokş nşstiş mi şingşratikş, servînd de a demtenta
 şîngîmente melankolice mi amoroase în inimile şîni-
 lor amangî che vin adese orî a se prezembla n'akolo.
 Lina izbea prea mîlt a se prezembla în aştr grădi-
 nş; mi mai ales de kşte orî avea o rokie nşor ka-
 re îî venia bine, saş şn malş frşmosş, pentrş kş
 mîtea kş eş negremit o şb fiş, era lokşl che mai fa-

vorit ka sꝛ se arate. — Eș eram nelinsit de la acele preșblꝛi. — Noi ne îngelegeam prea bine, mi nꝛ era zi ka sꝛ nꝛ o întꝛlesk, sꝛ n'o pot vedea mikiar a konversa mai mꝛlte ore kꝛ dinsa. — Atița mi ni-mik mai mꝛlt...

„Pꝛingꝛi ei simgĩrꝛ, dar tꝛziș, desnre nasignea ȝe predomnia inima izbitei lor fiȝe...

„Amer ar fi fost în stare sꝛ sakrifȝe mai mꝛlt de jꝛmꝛtate starea sa ka în loksi meș sꝛ fi fost șn alt ȝine-va kare profeseazꝛ kꝛltꝛl sꝛș. — Elĩnsꝛ mꝛ kꝛnomtea foarte bine; mi fiind kꝛ kꝛnomtea karakterl mi simgimentele mele, mi fiind kꝛ asemeni kꝛnomtea mi tꝛiea karakterlgi fiȝei lgi, nꝛ se temea vre odatꝛ de niȝi șn perikolș,—kreznd kꝛ mai tꝛziș se vor nĩmĩȝi simpatiile noastre mi va izbĩti sꝛ îndꝛnleȝe ne Lina a nriimi sꝛ se mꝛrite kꝛ șn Israilit avșt, în Moldova, saș în strĩnȝtate.

„Lina însꝛ a sꝛșs-o kꝛrat în ȝele din șmꝛ kꝛ nꝛmai perzndșmi viadꝛa vor face kꝛ dinsa ȝe vor voi; kꝛ ea iĩ stimꝛ mi iĩ izbemite ka ne nĩmte nꝛ-ringĩ, dar voemte ka konsȝiĩnga mi alegerea ei sꝛ rꝛmĩie liberꝛ.

„Adevꝛrat în aȝeasta eram eș kꝛlnabilș, kꝛȝi i am fost zis kꝛ o izbeshk mi i am jꝛrat a face totșl în viadꝛ nentꝛ dinsa mi nentꝛ ferĩȝirea ei.

„Am đĩrst tot-d'asna la narolꝛ; mi, vezĩ, șĩtȝe la dinsa, am avșt șn mare drentș ka sꝛ đĩș. — Eș n'am amȝgit-o!...

Teranont askꝛltnd la amikșl sꝛș ȝe iĩ vorbia, întrebꝛ:

— Nꝛ kꝛmva ai țĩrat-o de la nꝛingĩ ei? — ai țĩgit kꝛ dinsa?...

— Fereaskă Dumnezeu! Lina n'ar fi priimit.

Terapont lăsă capul în jos și dăruie căte-va momente adormit :

— Eă o păgăușă însă căt de bună că jidovi de la Poiene!..

Fratele Andrei kontinuu :

— Tokmai esemulăi fiicei argintariăi mi comedea netrekă la Poiene fără că Amer să neardă găstă de a terorisa să a sili ne fiica sa mai departe la o alegere ce i o propăsese. Că toate acestea căt a mărțărasi, lăuta a fost grea mi cine a fost învingător este biserica mi nașănea!.. Nici protekții, nici ministri mi însămi maldumea așăși să nă nășă ajăta ne Amer d'a onri ne fiica sa da năși la krestinismă...

În acel momentă o grupă de femei intră ne poarta cea mare a grădinei mi înaintă sure centră aleelor. — Orele eră înaintate mi răkoarea sure seară închenăse a domoli șmor arșida cea împovătoare a zilei. — Grădina din ce în ce se șmplea de lăme mi preșmbătorii se dirigeă în deosebite direcții ne săb ramșile stăfoase a le arborilor.

Andrei abia termină ne jșmătare narația sa mi că dintr'ăi instinktă, imi arșă oki șure căpășă aleelă unde zări ne konsoarta sa în cerkă doamnelor kare o însăgia.

El fșă șșrșrșă vșzând-o.

Se șkșă lăi Terapont mi îi promise că la altă okășăne îi va șșșne restă.

Lina amoroasă mi nerăbdătoare de întăzierea bărbașă ei, plekase că amăile sale șure grădină ka să lă gășiaskă negreșită.

Ea strălăcia de frământare mi de grații dinaintea okilor lui, mi kș zn sârîș de departe fâkș semnș konsoartelșî ei kș avșese mare impaciengș amten-tândș-l mi kș de ce întărziase?..

Andrei mșlșzmit de asta, grșbi pasii spre dîn-sa ka sș i imbrșdișeze mșinile mi sș o strșngș la inimș-i. Nici strălășirea diamantșlșî, nici frământea mșrgșritarșlșî nș egala kș dșlșea kșștștșrș a okilor ei negri; albedea zșpezi kșnd kade șntii nș egala kș albedea mșinilor ei grșșlșî mi kș degitile lșngi. Kșlkștșra ei șmoarș, imbrșkșmintea ei sim-plș mi kș mai mșlt gșștș; pșrșl ei prea bine nete-zitș, șndoiatș șșbt o pșlșrie nșmai kș o kordelș in-kisș, fșcea a eklinsî toaletele șele grele mi lșksșl doamnelor mari. — Rokiea, ei de kșloarea kșmpșlșî verde, mi inșinsș nșmai kș zn kordonș nestē mizlo-kș-I, kș o pelerinș șmoarș mi kș kște-va flori la pentș-i korșșpșndea prea mșlt kș anii ei mi kș ino-șengșa zșgrșvitș ne fisionomiea sa.

Era atita analogie între strălășirea florilor de la pentș-i mi dșlșeada kinslșî ei, inkșt fie șine kare o inșlnia nș se pștea ștșpșni d'a nș o admira m'a nș o nșmi femeia șea frșmoasș.

Todî rșmșseserș inkșntașî de presengșa ei mi d'a konsoartelșî ei în grșdina pșblikș.

Terapont, nerșbdștorș, onri zn momentș de bradș ne Fratele-Andrei mi'l inștrebș în ce lșkș, a priimit ea botezșl mi șine a fost namșl ei?

Andrei rșșșșșse: o șș afli mi așeasta.

— Șșșș dar, isbite frate, veș rșmșnea mșlte zile la Bșrladș? O șș mai fim imbrșșșș?..

— Am venit nșmai pentș kște-va zile kș am

avut niște interese. — Amtent însz pînă va veni timpul kînd voiș pstea sî merg sî vîd muntele Chia-
xlîș împresuî kî Lina, mi pe şrmî mî voiș întarna
pentru a mî dîce la pîringî.

— Kît îmi pare de răş kî nî te pot însogi mi
eş! — ştrîesk mi sokotesk sî kapîş şu postî de
ampluatî... zise kolegî de gimnaziş al lî Andrei.

VI.

Pelegrinagiul la muntele Ciahlău.

Şsim dozî pînkîrî de şnde ne pstem îndrenta
nasî şpre a merge la Chiaxlîş, saş alt-fel zis, Pi-
onş: ne la Peatra, saş ne la Neamş.

De la Peatra, kare e şitatz ne şermîl ştîngî
al Bistrigei, se face o potekî ne marginea rîşî n'în-
tre ştîncî mi rîne, ne şnde uşmaî pedestrii mi kîlîrî
se pot şrka. — Într'acea parte se aflî monastirea Bis-
triga, celebrî pentru şosigîşnea şe o are mi în kare
se aflî mormîntul lî Alesandrî şel Bîş, vizitatî de
mîlî Romîni kare vin de a da tribîş devuşîşnei
mi respektîşî lor kître acest mare bine şîkîtorî al
natrii. — Şeva mai 'nainte e monastirea Biserikaniî
mi pîşîn mai denarte Pîngîragî: monastiri înkong-
şizate de mîşî rînomî, foarte tarî, prin şosigîşnea
şnde se aflî şitatz.

Kai, prin desele lor kîlkîrî, şîkîş în acea

parte în stănci nimate șirme mi avel drămă se nămește Skerivika. Ceî ce voesk a merge kă trăsșra, mi mai obișnuit kă karșl kă bôii, face șu okolă ne la Dealul Doamnei, desure kare arătarăm în kanitșl tre-kătă. — Dealul acesta se nămește ast-fel fiind kă într'însul, mi mai ales ne vîrfel lăi, șnde se gătsește o ȳetate nămită Palanka, șs refșgiată Doamna Elena, șogia lăi Petru Raremă, în timșl nenorocirilor șogșlăi ei...

Sure a merge de la Tîrgș-Neamșlăi la Ȳiaxlăș kată a trece mănțele nămit Petru-Vodă. Lășând la dreanta drămă ce dăce șure monastirea Neamșș mi mergătud șure vestă, ne șnde se trece de mai mște ori anșoarele Neamșș, Nemșimoră mi Karpenă, prin mizlokăl nădsrei ȳăi de stejară a kălgășrilor, la oare kare depărtare între mănșl, se afă satul Pișirigă în marginea șnăi rîșleșă ce isvorește din 'naltă măn-te Aleoka; de ȳăi, înfăndăndă-se ȳine-va mi mai în lășntre mănșilor, ajșnge la șu alt sată nămit Plșton, traversat de rîșleșă kă așest năme; mi dăpă așesta, șșind nămită măn-te Petru Vodă, de șnde Ȳiaxlăș se arată kă toate ștrășșitoarele sale forme, se privește ȳea mai plăktă panoramă a mănșilor ȳei mară. Șkoborănd de ne Petru Vodă, dăi în înkăntătoarea vale Largă, ce este măiată de rîșleșă kă așest năme, a le kășșia mășșină foarte rădikate, șînt formate din stănci mară de neată vîșătă, mi la o distanșă ka de vre o doză ore, se 'mășșă kă rîșl Bistriga, șnde se văd o mășșime de plște la marginea ei. În șșs de așest rîș se afă o poiană năea frămoașă dominată de Pionă, ne kare kășge o ană Bistrigora, ce vine din Transilvania desure Borșekă. În mizlo-

kăl aqestei kămpii se află o stănkă în formă de țărnișă răsărită. — Aqeastă stănkă se numește Pea-tra-Teșli. În timpul verii trece ține-va Bistrița prin ape, iar kând ea este prea mare atârni o trece mai ne de la vale, ne podol de la Răpchișni. Pretștindenî în aqeste lokșri sâlbateci se vâdă paesage râmitoare mi nimte skitslede mi kolibi în kare lokșeskă erimigî țe se xăneskă kă rădăcinî mi erberî. Țel mai însemuat dintre aqeste skitșri este Dărbă. Se fakă dintr'avea narte iară doabă drămșri de a te șrka ne Pion, șnăl ne la Răpchișni d'a drentă, iar altă mai din șșăș desmre Transilvania. Va prefera ține-va ne țel din ărma, ka țel mai lesnișiosă mi mai importantă.

Înaintând ne mesăl țel akonerit de rîșlede, prin dămbreșvî mi ne șăb stănci între mănă, va sosi la skitsl Dărbă, de șnde se poate șita drent în șșăș la kălmea Țiaxășli, prekăm s'ar șita la țeră. —

Skitsl Dărbă e o biserikășă nă de mălt rekonștrăită mi zăgrăvită, — amternășă kă neatră, okolită kă kilii mi în kare lokșeskă kădî-va păringî solitarii, kă o fântășă de neatră în mizlokăl kărgil, kă grădinășde p'înnegișă de legămi mi de pomî, mi ne lîngă kare kărgă doabă rîșlede kă o șndă răkoritoare mi kris-talină, formând mișă kaskade pretștindenî, mi al kă rora mărmarăș înșșflegemte toată aqeastă narte plină de melankolie mi de frămășeșde, nămi va arănkă ține-va o kăștășă de oki ne toate aqeste înkongișri mi nă va askălta aqeastă armonie fără a fi mimkat de șn simșimentă nioșă. Aici vizitatorșl, asemenea nelegrișășă țe merge la Lokșrile Șante de a se înkina, află în șinșl linimtei m'al singărtășăș șădeniea altarășă pentru a adășe prișoșl șăș kătre

cerș, mi simit de atîta strîlsuire a mîndrilor, lingș
viada cea simnș a monaxșlș, zîț nentrș zn minșț
dempșrștșvîșnea natimilor dșnș kare el aleargș în mîz-
lokșl mîlșimeș sociale... Privind mi observînd mș-
rirea natsreș, mormintele cele tșkște mi triste a le
celor rșpșșadș, ne adșce aminte ce este omșl mi kș
el mșlt grememte nismșind ne anroașele sșș mi grș-
mșdînd nșmai nentrș seama lșș așrșl m'atștea titlșrș
prin kare sșbjșgș ne cheilalgș.. Înfine așestł sșrșvș
monaxł, în simpla viadș ce o netrek mi pșđinele mîz-
loașe ce aș, daș zn bșnș esemnlș ce e datorș a fa-
ce kșlșgșrșl cel înavșđitș kare a jșrat dinaintea
lșș Dșmnezeș de a sșvșrșmł binele în orș ce okazie. —
Aîcł drșmedșl obosit de kale, zn pșstorș de la vite
rștșvînd în sînșl mșndrilor, cheș amenîndadș de vre o
vîjelie, cheș bștșđł de vîșkol ierneș mi amenîndadș de
a fi ingronadș în noianșl zșmezilor, orș sfîmiat de
feare, așș ajștorș în sînșl așesteș familł religioase
mi adșpostș în simplele așeste kilî...

Dșrșl nș este dar zna din așele monastirł kș
dominșrł, kș mowł saș alte venișrł, çł nșmai zn
skitșlegș de kșđł-va pșringđł sșxastri kare trșeskș
din lșkrș mșnîlor mi daș ospitalitate celor ce vin
akolo.

La Dșrșș dar se adșnș amatorł nelegrinł ce
voesk a vizita faimosł Pionș.

Maș mșlđł bșrbadł mi femeł, kșlșgșrł, kșlșgșrłde,
sșrorł, fradł mi plșemł mergș împreșnș, nentrș kș
kș kșt nșmșrșl va fi maș mare, kș atșta kșlștoriea va
fi maș plșkștș.

Fratele Andreș mi Lina kș maș mșlđł amiçł era
din nșmșrșl nelegrinilor; — kșlșgșrłde de la Aga-

nia mi de la Varatekx însodieaș nșmeroasa kompanie pentru a se sși ne Пion.

Maî mșldi kaî fșrș adșmî șprș a pșrta m'a sși provizișnea d'a le mșnkșri, ne șpinare-le, mi pentru a merge femeile kșlare. Bșrbađiî, maî deprișmî kș greșșșile, mergeaș ne josș. — Șn bștrșnș monașș nșmit Ambrosie, omș aî kșrșia perî kșt mi fisionomiea sa avea chea de analogikș kș înșđđișeare mșndilor, însodia ayeașș karavanș.

Era înkș de dimineadș. — Soarele abia atșnși rșșșrise.

Șlekarea din skitș, așemșnșndșse kș pornirea în espedișie a șnși regimentș de voluntari, fșcea a rșșșna mșndiî de rșkniri mi kiote, iar kșiniî deurișmi de a trși ne lîngș pșringiî kșłgșri, fșceaș șerviciș lor de a merge înainte mi a șmșlea pșđșrile de lștratșl lorș. Kiar mi în nlekarea ayeasta, a atștor kșłștori kș fel de fel de kostșme mi risiniđi ne poteșile ștșnșilor, gșșșște șineva nenșmșrate nșanșe, nenșmșrate frșmșșșđi de a deskri șn tabloș artistikș. Inimile jșnilor bștea kșnd ei priveaș mșndiî, mi impancișđi de a ajșnge maî kșrșnd la kșłme, se 'n-treșea kare de kare a merge maî iste mi tot într'șn timnș șnșind głșme nłkște.

Depșrtșndș-se de la Dșrșș se adîșnșiș, mergșnd ne lîngș kșrșł rîșleđłșđi Skitșłși, într'o pșđșre deașș de brazi mi de fagi. — Apele ayeșđi pșriș șînt renșmite de mșłđimea pșștrșvilor șe se gșșșkș în ele, isvorșnd din înșłđimea ștșnșilor lșșșame. kșrgșnd în kaskade neste bolovanîi de neatrș mi neste konaciî șei growî kșșșđi de vijeliî mi de greștatea anilor. Înaintșnd la o distanđiș ka de trei

kartări de oră, ajănsere într'o fândătură a pândșrilor mi kare se nămește Fândă-Skităși, de unde se învane sâimșel ne mănțe. Mergând mai 'nainte spre sâdă-estă sosiră lîngă rîșlegășl nămit Lamartin; mai în sâs de akolo se află iar un rîșlegăș kă kare așesta se împreșnă. — Rîșlegășl cel diu șimă se nămește Serafin. Pădurea avi este întănekoasă mi lokășl foarte romantikă. — Копачі nămăgând mai mășă se kolî înală kă mândrie krestetășl loră pînă la nșori mi ramșrile lor stăfoase askăndă lămina soarelășl, asemănăndă-se ka kăm ar intra țineva într'o adîncime fără fândă. Mai departe țe-va se deskide o mikă lămină: poiene verzinde mi kăteva kolibî arată adăpostășl a niskaî-va năștori kă țărmele de oi.

Nămele rîșlegășlă Serafin preokăpă ne învădatășl nostră Fratele-Andrei, mi întrebă despre el ne kășăgășă.

Ambrosie șeză ne un kopachiș mi arăță kă degitășl la anele rîșlegășlășl limpeză ka kristalășl mi kărgând kă un mărmarăș șimșrelăș; înșenă a zice, dăpă un șășuină țe skoase: — nă este ama de mălt de kănd rîșlegășl așesta se nămește ast-fel; el kourinde o istorie foarte tristă, askăltășl-o daka aveșl nățere a o așă.

Și toată șocietatea se onri împreșășlășl kășăgășlășl kare vorbind, îmi ștergea din kănd în kănd oki de lakrime.

— Nămele rîșlegășlășl nă este ama de de mălt, kontină el. — În timșlășl rășnăștirilor de la 1821, întămășăndăse mară penorășiri la mai măște familii, mășășl oameșlășl rășmaseră șășășl, mi o mășășime de fîndășlășl nădășășl ne ai sei kășășășășl săș rădeni. O

femeie tănăr atănăr, nekъnoskъtъ, kъ o îmbrъkъ-
 minte neagrъ, veni de neste mъdî mî se nrinъmî
 p'în aчeste lokъrî selbateчî; ea petreчea iarna nrin adъ-
 postъl stъnчilor, iar vara nrin skorbъrile konavilor.
 Fъrъ a mîi чine va чe dъrere askъndea sъfletъl ei mî
 nentrъ чe îmbrъdimease astъ vieadъ pъsniveaskъ, mî
 maî ales kъ ea nъ medea tot d'asna la sн lokъ, ka
 sъ nъ i se mîie lokъinda, pъstorîi mî pъringî kare o
 întъlniea nrin pъdъrî, sъmblъnd kъ kapъl în josъ, nrin-
 seserъ oare kare simđire de nenorочirile ei mî îi lъsa
 de a le xraneî în kalea ei ka sъ le poatъ gъsi. Ea
 era trasъ la kinъ ka o sъmbrъ mî avea asemъare kъ
 kъvioasele... Fiind ea în чele din sъmъ rъđ bolnavъ,
 din mъrtъrisirea чe a fъkъt-o, arъtъ чe-va desure
 soartea ei, mî d'atъnчî se nъmî Serafina. Ea se vede
 kъ venise din partea de dinkolo de Milkovъ din
 Пeara Romъneaskъ. — Se înđelege kъ niskaiva nenor-
 очirî grele, sađ nimte sъferinge a le inimei sale, o
 fъkъse sъ aчengъ în ama stare de misantropie. Ea
 trъi în aчeastъ stare împrejъrъl lokъrilor d'aiчî în
 timnъ de чinчî, меase anî; mî tot d'asna venia de
 mъdeа în marginea aчestъi pъrîiamъ, чel чe nar'kъ
 rъspъndea nrin mъrmъra sa dъlчe mî melankolikъ
 la dъrerile mî sъsninele sale.

Înr'o zi se întъmplъ o katastrofъ nenorочitel
 Serafina. — Era într'o zi de varъ atъnчî. — Tokmaî
 nimte pъstorî, trekъnd kъ oile, азzirъ de departe đi-
 nete dъreroase mî nimte gemete sфimietoare. Ei aler-
 garъ îndatъ spre aчel lokъ. Dar чe întъmplare.
 Dъmnezеle! ei gъsirъ ne Serafina kъzъtъ kъ fadъ
 la pъmîntъ mî îndatъ în sъnge. Ea nъmaî nъtea
 de dъrere... Starea în kare ea se gъsia mîmkъ urea

mălt inimile păsătorilor. Nenorocita emise de dimineată dăruț kăm îi era obișeisl, sã kãleagã minț-tăruți prin păsăre mi a dat kã nițorșl într'o kãrsã de ferș ne kare niște vînștori o amezase pentrã a prinde vșlni. Nițorșl ei era sfîrșimat de avel ferș. Ea rãmăsese în aceastã stare mai o jumtate zi pînã a așzit-o avel păsătorl kari veniș în ajștorșl ei. Șn-gele tot înkã kãrgea; mi ea galbenș sfîrșitș mi mai mălt moartș, pentrã înția oarș se rãgș la omș mai mălt de kãt își Dșmnezeș, sã o rãdișe de akolo mi sã o dșkș lîngș rîșlegșl ei prea ișbitș.

În dșrerl mi în gemete, abea ei nșștãrș a'î skoate nițorșl din avel kãrsș. — O lșarș ne bragele lorș mi o skoborl înșetinelș de ne stșnkș pînș o adșse la avel rîșlegș. Păsătorl șnșserș kã îndatș șa ea bșș din așș adormi pentrã tot-d'ășna. O kșșșe de lemnș, vedeșl-o!.. fș nșșș la mormîntșl ei lîngș avel stșnkș. Șșfletșl ei așș mșntșire prin dșrerile mi șșferîngele ei, mi ea akșm odixnemte în lokamșl șelor dregl...

Okl tșțșlor se întoarserș șnre o stșnkș kare .era înșevinatș, șnde în adevșrș zșrîrș o kșșșe de emnș. — Avela era mormîntșl Serafini.

— Pșrșiașșl ei înșș, kontîngș bștrînșl, tot este. — El ne adșșe aminte de petreșerea ei între noi, de nenorocirile omșlșl mi nimikșl vieșl lșmei avelșl!

Sșfîrșînd monașl, întînșe mșșnile șnre stșnkș, fșkș semnșl kșșșl mi se adresș kștre toșl: — Înkinășl-vș, fîl mel, kșșșl nimenl nș kșșoamte șa fel lî va ũ sșfîrșitșl!.. Șș ne rãgșm tot-d'ășna șelșl Prea Înaltș!

Șel mai mșșlșl avșrș okl mșșlășl de lakrime as-